



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Thomæ. 424.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

Eidem. 421.

Non condemnationis sunt quæ scripti-
mus: verum prædictionis earum rerum,
quæ omnino futuræ sunt. Nam & Chri-
stus prædixit: ne ea experiamur. Quare si
comminationes nos terrent, quæ nobis
præcepta sunt, faciamus.

Heroni Scholastico. 422.

Maius & minus in iis, quæ eandem sub-
stantiam habent, queritur ac perpeditur.
Verbi gratia: homo homine maior est, &
bos boue, & equus equo. Ac denique cō-
parationis regula iis rebus conuenit, quæ
eiusdem generis sunt. Quocirca si is, qui
ea, quæ ad Deum pertinent, minus auda-
cter inquirit ac perscrutatur, maiorēmque
Filio Patrem esse contendit, comparatio-
nem tanquam eandem substantiam habē-
tium admittit, de maiori breuiter ipsi re-
spondebimus. Nam quæ substancialē ratio-
ne discrepant, inter se comparari nequeūt.
Neque enim homo bove maior dicitur,
nec equus camelō, nec asinus pisce.

Maroni. 423.

Vide ne per ingluuiem in libidinem in-
cidas, atque à duobus ad frānum contu-
macibus equuleis abreptus inueniaris, qui
te in exitij voraginem præcipitem agant.

Thome. 424.

Prudentem atque cordatum Monachū,
probum libripendem esse oportet, neutrā
lancium partem propendere permitten-
tem, hoc est nec inediā in languorem ac
vitium imbecillitatem, nec profusum vi-
etum in petulantiam & libidinem.

Eusebii Episcopo. 425.

Herculeum iugum, vt ad me allatum
est, truculento apro copulasti: atque au-
daci ac truculēto leoni pauperum curam

Τῷ αὐτῷ. ικα.

Οὐκ ἔστι κατακρίσεως τὸ γραφέν-
τα, ἀλλὰ περιόρθωσις τὸν παντας ἐ-
σορθρόν. καὶ Χειρὶς γέρο περιέρη-
πει, ἵνα τεῖχος μὴ λάβωμεν. εἰ φο-
βεῖ τοῖναι ἡμᾶς τὰ ἕπειλημένα, γένηται
ταῦτα ἐντελαθῆνα.

Ηρωνι χολαργιῶ. ικβ.

Τὸ μεῖζον καὶ τὸ ἔλατον ἐπὶ τὸ δ-
μογονταν. Σηταῖ ταῦτα καὶ κελυταῖ, ὡς
ἀνθρωπος αὐτρόπου μείζων, καὶ τοῦ
βοῦς, καὶ ἵππου ἴστηται. καὶ ἀπαξ ὁ
κεράν τῆς συγχεύσεως τοῖς ὄμοιονέστιν
ἄρμοζει. εἰ τοίνυν ὁ τὰ τέθεον τολ-
μηροῖς αἰτειργαζόμενος, καὶ μείζονα
λέγων τῷ βοῦν τὸ πατέρα, τὸν σύ-
νετον ὡς ὄμοιον τοφεσίται πεὶ
τοῦ μείζονος αὐτῷ συντομως ἀποκε-
νούμενος ἐπερθοταν γέροντας ἀλλήλοις συγ-
χρινεθαν οὐ δύναται. γέτε λέγεται μεί-
ζων ἀνθρωπος βοῦς, η μείζων ἵππος καὶ
μήλα, η μείζων ὄνος ἰχθύος.

Μάρωνι. ικγ.

Βλέπετε μὲν τὴν ἀδημοφαγίαν εἰς οἰδη-
λασίαν σικκέσης, καὶ δύο πώλοις εὐ-
ρεῖς δυστοιχία σιαρταζόμενος, εἰς
βάσανθρον ἀπωλείας κατακρημένος.

Θωμᾶ. ικδ.

Τὸν ἐμφρονα μοναχὸν, δύκιμον εἴναι
χρὴ γυροσάττην, μιδενὶ μέρει τὸν πλα-
σιγων καταρρέσειν περιχωροῦτα,
μήτε τὴν ασπίτην εἰς ἀστοῖαν, μήτε πο-
λυστίαν εἰς ἀστοῖαν.

Εὐσέβιο ὑποκόπῳ. ικε.

Ηεράκλειον τεῦχος, ὃς ἐμαθον, σιαπ-
λασ ἀγριώστην, καὶ λέοντην τεχοσεῖ τὸ
τὸν πλωχῶν ἐπεβεβαῖον οἰκονομίαν. καὶ
εἰ μή